

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.1868

Dosar nr.4595.1/108/2007

Ședința publică de la 30 martie 2 011

Președinte:	X	-judecător
	X	-judecător
	X	- judecă tor
	X	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X, în nume propriu și pentru Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii și Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva Sentinței civile nr.270 din 18 mai 2010 a Curtii de Apel .X. - Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă recurenta-pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X. și recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin consilier juridic X și intimata-reclamantă S.C. „.X.” SA .X., prin consilier juridic X, lipsind recurenta-pârâtă Administrația Financiară pentru Contribuabilii Mijlocii.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că recursul este declarat și motivat în termen și este scutit de plata taxelor de timbru.

Nemaifiind alte cereri de formulat, înalta curte constată pricina în stare de judecată și acordă cuvântul părților prezeate în raport cu recursul declarat.

Reprezentantul recurentelor-pârâte Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat și modificarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii, pentru motivele expuse pe larg în cererea scrisă.

Intimata-reclamantă, prin consilier juridic, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală, pentru considerentele dezvoltate în întâmpinarea depusă la dosar.

ÎNALTA CURTE,
Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr.270 din 18 mai 2010 Curtea de Apel .X. -Secția contencios administrativ și fiscal a dispus următoarele:

- a admis acțiunea formulată și precizată de reclamanta S.C. „.X.” S.A. .X. în contradictoriu cu Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii .X. și A.N.A.F. .X. - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, cauza fiind soluționată în cad după casarea Sentinței civile nr.X din 30 iulie 2008 pronunțată de Curtea de Apel .X. în dosarul nr.X/108/2007, irevocabilă prin Decizia nr.729 din 11.02.2009 pronunțată de înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.X/108/2007;

- a anulat în parte Raportul de inspecție fiscală nr. X din 30.05.2007 emis de pârâta Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii .X., decizia de impunere fiscală nr. X/2007 emisă de pârâta Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii .X. și Decizia nr.29 din 31.01.2008 emisă de pârâta A.N.A.F. X - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, pentru suma de X lei, reprezentând TVA și accesorii, conform raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză de expertul X, raport care face parte integrantă din hotărâre;

- a obligat pârâta Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii .X. să efectueze un control tematic la reclamanți, care să aibă ca obiect verificarea TVA-ului;

- a obligat pârâtele la plata către reclamantă a s urnei de X lei, reprezentând cheltuieli de judecată compuse din X lei taxe timbru și X lei timbru judiciar.

Pentru a pronunța această soluție instanța de fond a reținut, în esență, următoarele:

Prin decizia de impunere fiscală nr.X din 31.05.2007 pârâta Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. a impus-o pe reclamantă, urmare solicitării acesteia de a i se rambursa TVA, la plata sumei de X lei cu titlu de TVA, cu accesorii în cuantum de X lei, pentru perioada 1.IV.2004 - 31 .XII.2006 și de asemenea a stabilit TVA fără drept de rambursare în valoare de X și neîntemeiate, la punctul 1 din decizie, contestația pentru T.V.A. de plată în sumă totală de X lei, rezultată ca urmare a respingerii ca neîntemeiată a T.V.A. suplimentară în sumă totală de X lei și a majorărilor de întârziere aferente de X lei, a penalităților aferente de X lei și, ca urmare a respingerii ca nemotivată a contestației pentru suma de X lei (fila 72 dosar) și la punctul 2 din decizie, s-a desființat parțial decizia de impunere fiscală pentru suma de X lei.

S-a mai reținut faptul că prin precizarea de acțiune reclamanta a arătat că obiectul acesteia îl reprezintă suma de X lei, reprezentând diferența dintre suma de X lei, cuprinsă la punctul I din decizia de impunere fiscală nr. X din 31.05.2007 și că nu mai îuștine acțiunea pentru T.V.A. calculată suplimentar în sumă de X lei pentru minusurile în gestiune, pentru X lei aferentă facturilor constatate lipsă, pentru suma de X lei aferentă facturilor neprezentate în original și pentru X lei TVA aferentă facturilor prezentate în copii xerox.

Instanța a reținut că expertiza contabilă a ajuns la concluzia că organele de control au greșit atunci când au stabilit TVA suplimentar în valoare de X lei asupra c/v transporturilor internaționale efectuate de societate, deoarece aceste transporturi sunt scutite de TVA cu drept de deducere în baza dispozițiilor art. 134 alin. I din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, s-a constatat că expertul, prin concluziile sale, a arătat că organele de control în mod greșit au colectat TVA la veniturile realizate din transporturi de persoane ocazionate pe parcurs extern în sumă de X lei, întrucât nu au ținut seama de natura operațiunilor desfășurate de societate, care au fost de transport ocazional de pe parcurs extern, scutite de TVA cu drept de deducere în conformitate cu dispozițiile art.134 alin.1 lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal și de art.1 alin. 4 din OMFP nr. 1846/2003, care prevede că „scutirea de TVA se poate aplica dacă există alte documente prin care se poate face dovada realizării operațiunii”.

Având în vedere concluziile raportului de expertiză ce fac parte integrantă din hotărâre și văzând că reclamanta nu ,l mai susținut acțiunea pentru T.V.A. calculată suplimentar în sumă de X lei pentru minusurile în gestiune, pentru X lei aferentă facturilor constatate lipsă, pentru suma de X lei aferentă facturilor neprezentate în original și pentru X lei TVA aferentă facturilor prezentate în copii xerox, instanța, coroborat cu dispozițiile art.18 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, a admis acțiunea precizată ca fiind întemeiată și a dispus anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr.X din 30.05.2007 emis de pârâta Administrația Financiară pentru Contribuabilii Mijlocii .X., anularea deciziei de impunere fiscală nr.X/2007 emisă de pârâta Administrația Financiară pentru Contribuabilii Mijlocii .X. și a deciziei nr. 29 din 31.01.2008 emisă de pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, pentru suma de X lei, reprezentând TVA și accesorii.

De asemenea, instanța, în baza aceluiași dispoziții legale, a obligat pârâta Administrația Financiară pentru Contribuabilii Mijlocii .X. să efectueze un control tematic la reclamantă, care să aibă ca obiect verificarea TVA-ului.

în baza dispozițiilor art.274 Cod procedura civilă, pârâtele aflate în culpă procesuală au fost obligate la plata către reclamantă a sumei de X lei reprezentând cheltuieli de judecată, compuse din X lei taxă timbru și X lei timbru judiciar, reținându-se că restul cheltuielilor de judecată solicitate de către reclamantă nu au fost dovedite la dosar.

împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., în nume propriu și pentru Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii și Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, recurs întemeiat pe dispozițiile art.304 pct.7, 8 și 9 și art.304¹ Cod procedură civilă.

Recurenta-pârâtă prin motivele de recurs formulate critică sentința instanței de fond, susținând, în esență, următoarele:

1) în mod greșit a reținut instanța de fond că organele de inspecție fiscală au aplicat în mod nelegal cota de TVA de 19% și au colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, prima instanță statuând eronat asupra faptului că reclamanta poate beneficia de scutirea de TVA cu drept de deducere chiar dacă documentele prezentate pentru justificarea scutirii de TVA sunt pe numele altei societăți și nu în nume propriu

Concluziile expertului contabil sunt eronate în privința sumei de X lei TVA, susține recurenta-pârâtă, întrucât conținutul contractului încheiat de intimata-reclamantă cu S.C. "X" SRL, coroborat cu foile de parcurs, carnetul TIR și CMR demonstrează că operațiunile au fost efectuate de S.C. "X" SRL, astfel că nu se pune problema prevalenței economicului asupra juridicului, cu atât mai mult cu cât parte din documente au regim special și nu pot fi transmise altui subiect de drept, astfel cum rezultă din prevederile art.2 alin.3 din OMLPTL nr.1824/2001 și art.8 alin. 1 și art.9 din OMLPTL nr.1843/2001.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat: că societatea nu a prezentat documente justificative, aferente efectua]ii de transport internațional de marfă așa cum este menționat în facturile fiscale emise către S.C. „X” SRL, chiar administratorul societății precizând că nu poate prezenta documente justificative, societatea neavând licența de intermediere în transportul internațional de marfă pentru perioada 1.04.2004 - 31.12.2006, iar potrivit art.8 alini și art.9 din Ordinul nr.1843/2001 pentru aprobarea Normelor privind condițiile de utilizare a vehiculelor deținute temporar în scopul efectuării operațiunilor de transport rutier, S.C. „X” SRL avea obligația de a preda autorizațiile de transport internațional către agenția A.R.R. și nicidecum să le pună la dispoziția S.C. „X” SA, în baza unui contract de prestări servicii încheiat între cele două societăți.

Cu privire la acest prim motiv de recurs, recurenta-pârâtă concluzionează că în mod legal organele de inspecție fiscală au aplicat cota

de TVA de 19% și au colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, întrucât intimata-reclamantă nu poate beneficia de scutirea de TVA cu drept de deducere, având în vedere că toate documentele prezentate de aceasta și prevăzute de lege pentru justificarea scutirii de TVA sunt pe numele altei societăți și nu în nume propriu.

Sunt aplicabile în speță dispozițiile art.143 alin. 1 și 2 și art.144 alin. 1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2) cât privește TVA-ul în sumă de X lei, calculat de organele de inspecție fiscală pentru activitatea de transport internațional de persoane, instanța de fond a considerat în mod greșit că intimata-reclamantă are drept de deducere de TVA, deoarece contractul de închiriere și cel de asociere în participatiune nu relevă efectuarea activității pretinse de societate, licențele de transport fiind emise de A.R.R. pentru S.C. „X” SRL, iar mijloacele de transport sunt proprietatea aceleiași societăți comerciale, documentația ce atestă autorizarea transportului internațional de persoane având regim special, ea nefiind transmisibilă.

Intimata-reclamantă, susține recurenta-pârâtă, nu a prezentat documentația justificativă vizată de organele vamale din care să rezulte efectuarea transporturilor pentru justificarea scutirii de TVA cu drept de deducere.

Sunt aplicabile dispozițiile art.143 alin.1 lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și OMFP nr.1846/2003.

3) în mod nelegal instanța de fond a dispus prin dispozitivul sentinței atacate, obligarea recurentei-pârâte Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. la efectuarea unui control tematic la reclamanta-intimată, având ca obiect verificarea TVA-ului, întrucât această obligație nu se încadrează în dispozițiile art.18 din Legea conter dosului administrativ. Mai mult, această măsură nu mai poate fi adusă la îndeplinire întrucât A.F.P. pentru Contribuabili Mijlocii .X. este organ de executare și nu mai poate efectua un control fiscal tematic care să aibă ca obiect verificarea TVA-ului.

Se solicită admiterea recursului și modificarea sentinței atacate în sensul respingerii în totalitate a acțiunii formulate, menținându-se ca legale și temeinice actele administrativ-fiscale atacate.

Intimata-reclamantă S.C. „X.” SA .X. a depus întâmpinare solicitând respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și temeinică.

Recursul este fondat și va fi admis potrivit considerentelor ce se vor arăta în cele ce urmează.

Astfel cum precizează recurentele-pârâte, în mod legal organele de inspecție fiscală au aplicat cota de TVA de 19% și au colectat TVA în sumă

de X lei, intimata-reclamantă neputând beneficia de scutire de TVA cu drept de deducere deoarece nu a prezentat documentele necesare prevăzute de lege pentru justificarea scutirii de TVA, toate aceste documente fiind pe numele altei societăți - S.C. „X” SRL.

Textul de lege aplicabil în speță este art.143 alini și. alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și potrivit acestuia: „(1) Sunt scutite de plata TVA a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării de către furnizor sau de altă persoană în contul său; b) livrările de bunuri expediate și transportate în afara țării de cumpărătorul care nu este stabilit în țară sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuși și folosite la echiparea sau aprovizionarea ambarcațiunilor de agrement și avioanelor de turism sau a oricărui mijloc de transport de uz privat; c) prestările de servicii, inclusiv transportul și prestările de servicii accesorii transportului, legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regimuri vamale suspensive, cu excepția prestărilor de servicii scutite, potrivit art.141; d) transportul, prestările de servicii accesorii transportului, alte servicii legate direct de importul bunurilor, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate, potrivit art.139”.

2) Prin norme, se stabilesc acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de TVA pentru operațiunile prevăzute la alin.1 și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de TVA.

Art.6 alin.6 din OMFP nr.1846/2003 pentru aprobarea instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de TVA pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art.143 alin.1 și art.14[^] alin.1 din Legea nr.571/2003 din Codul fiscal, prevede că: „(6) Scutirea de TVA pentru transportul aferent bunurilor exportate se justifică astfel:

a) în cazul transportului auto cu următoarele documente: contractul încheiat cu exportatorul sau, după caz, cu casa de expediție ori cu beneficiarul din străinătate; copie de pe carnetul TIR sau de pe documentul de tranzit comunitar T, documentul de transport internațional sau copie de pe acesta pentru casele de expediție”.

Art.7 alin.1 lit.a) din același act normativ prevede: „(1) pentru transportul mărfurilor importate a cărui contravaloare și fost inclusă în valoarea în vamă potrivit prevederilor art.139 din Legea nr.571/2003, scutirea de TVA prevăzută la art.143 alin.1 lit.d) din aceeași lege, se justifică de transportatori, respectiv de casele de expediție, în funcție de tipul transportului, astfel: „(a) în cazul transportului auto cu următoarele documente: contractul încheiat cu exportatorul sau, după caz, cu casa de expediție ori cu furnizorul din străinătate; copie de pe carnetul TIR sau de pe

documentul de transport comunitar T, documentul de transport internațional din care să rezulte că bunurile transportate provin din import sau copie de pe acesta pentru casele de expediție".

În spiritul prevederilor legale sus citate, organul de inspecție fiscală a solicitat intimatului-reclamant documentele necesare pentru justificarea aplicării scutirii de TVA aferentă operațiunilor de transport internațional de mărfuri legate direct de exportul sau importul de bunuri, documente ce nu au putut fi prezentate, societatea intimată neputând justifica transportul internațional de marfă astfel cum este menționat în facturile fiscale emise către S.C. „X” SRL.

De altfel, administratorul societății în nota explicativă, dată cu ocazia controlului fiscal, a declarat că nu poate prezenta documentele prevăzute de lege, deoarece acestea sunt emise pe numele S.C. „X” SRL, precizând totodată că nu deține licența de intermediere în transportul internațional de marfă pentru perioada 1.04.2004 - 31.12.2006. Or, pentru ca societatea intimată să aplice scutirea de TVA pentru transportul internațional de marfă, trebuia să prezinte contract încheiat cu expeditorul, carnetele TIR sau documentele de transport internațional în care să fie menționat numele său și nu cel al altei societăți, făcând astfel dovada că ea a efectuat transportul și nu o altă societate - S.C. „X” SRL.

Aceasta însă a prezentat contractul de prestări servicii nr.X din 21.02.2005, încheiat cu beneficiarul S.C. „X” SRL având ca obiect „efectuarea de către prestator (S.C. „X” SA) de transporturi internaționale de marfă și întreținere tehnică a parcului auto închiriat, menționat în anexa I”, după efectuarea transportului intimatului-reclamant având obligația de a emite către beneficiar factura de servicii conform comenzii de transport și de a tine evidența minimală a carnetelor de TIR și a autorizațiilor, răspunzând în mod solidar cu titularul acestora.

S.C. „X” SRL, în calitate de beneficiar în cadrul acestui contract de prestări servicii a acționat însă împotriva dispozițiilor art.2 alin.3 din Ordinul MLPTL nr.1842/2001 privind Norma metodologică de autorizare și efectuare a transporturilor rutiere și a activității conexe acestora, potrivit cărora licențele de transport și autorizațiile de transport rutier sunt documente cu regim special, nominale și netransmisibile.

Mai mult, potrivit art.8 alin.1 și art.9 din Ordinul nr.1843/2001 pentru aprobarea Normelor privind condițiile de utilizare a vehiculelor deținute temporar în scopul efectuării operațiunilor de transport rutier „locatorii, persoane juridice, care transmit dreptul de utilizare a vehiculelor în baza unui contract de închiriere sunt obligați să predea la agenția Autorității Rutiere Române - (A.R.R.) emitentă, în termen de 5 zile de la data încheierii contractului de închiriere, licențele de execuție pentru aceste vehicule și,

după caz, autorizațiile de transport internațional neconsumate, primite ca urmare a deținerii vehiculului pentru care s-a emis dreptul de utilizare în baza contractului de închiriere".

Art.9 - „Locatorii, persoane juridice, au obligația să restituie la agenția A.R.R. în termen de 5 zile de la încetarea contractului de închiriere, licențele de execuție pentru vehiculele închiriate și, după caz, autorizațiile de transport internațional neconsumate, primite ca urmare a deținerii vehiculelor respective pentru care s-a dobândit dreptul de utilizare în baza contractului de închiriere".

Fată de dispozițiile legale sus-menționate, astfel cum corect susțin recurenții, concluzia expertului contabil cu privire la TVA suplimentar în sumă de X lei TVA, în sensul că organele de control fiscal au greșit atunci când au stabilit acest TVA suplimentar, este eronată, iar soluția instanței de fond bazată pe această concluzie este și ea greșită.

Documentele depuse de intimata-reclamantă pentru a face dovada efectuării transporturilor și anume: contractul de prestări servicii încheiat cu S.C. „X” SRL Sibiu, foi de parcurs, carnet TIR, CMR întocmite pe numele S.C. „X” SRL Sibiu, chiar dacă atestă faptul că reclamanta-intimată a efectuat în fapt operațiunile de transport internațional, nu pot fi considerate documente justificative în sensul prevăzut de art.6 alin.6 lit.a) din OMFP nr.1846/2003, astfel cum s-a analizat mai sus.

Cele de-al doilea motiv de recurs se referă la suma de X lei TVA deductibil, în opinia intimitei-reclamante, calculat de organele de inspecție fiscală pentru activitatea de transport internațional de persoane.

Și sub acest aspect concluziile expertului sunt greșite și ele trebuie înlăturate, potrivit celor ce urmează.

Potrivit art.143 alin.1 lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

(1) Sunt scutite de TVA: e) transportul internațional de persoane și serviciile direct legate de acest transport, inclusiv livrările de bunuri destinate a fi acordate ca tratație pasagerilor la bordul unui vapor, avion, autocar sau tren.

(2) Prin Norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de TVA pentru operațiunile prevăzute la alin.1 și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de TVA".

Articolul 8 din OMFP nr.1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de TVA pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri prevăzute la art.143 alin.1 și art.144 alin.1 din Legea nr.571/2000 privind Codul fiscal, prevede că „Transportul internațional de persoane pentru care se aplică scutirea de TVA prevăzută la art.143 alin.1

lit.e) din Legea nr.571/2003, este transportul pentru care locul prestării se consideră a fi România, potrivit art.133 alin.2 lit.b) din aceeași lege.

(3) Justificarea scutirii de TVA pentru transportul de persoane internațional cu mijloace auto se face cu următoarele documente:

- licența de transport;
- carnetul de sarcini al licenței de traseu, după caz;
- foaia de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/ intrare din țară, vizate de organul vamal;
- diagrama biletelor de călătorie sau, după caz, facturile fiscale în cazul curselor ocazionale;
- factura fiscală pentru contravaloarea biletelor vândute, în situația în care vânzarea biletelor se face prin intermediari.

La solicitarea organelor fiscale, intimata-reclamantă a prezentat ca documente justificative pentru efectuarea transporturilor - „curse speciale” de transport de persoane pe parcurs extern - contractul de prestări servicii nr X din 30.03.2004 încheiat cu S.C. „X” SRL și contractul de asociere în participatiune nr.X din 30.06.2005 încheiat cu S.C. „X” SRL, licențele de transport fiind emise de A.R.R. pe numele S.C. „X” SRL, căreia îi aparțin și mijloacele de transport, acestea fiind, așa cum s-a precizat mai sus, documente cu regim special, nominale și netransmisibile.

Din cuprinsul contractului de asociere în participatiune, astfel cum corect precizează recurențele-pârâte, nu rezultă că asocierea s-a realizat în vederea efectuării unor operațiuni de transport internațional.

Așadar, pentru a justifica o scutire de TVA, intimata-reclamantă trebuia să prezinte foi de parcurs sau alte documente normale, vizate de organele vamale și licența de transport în nume propriu și nu pe numele S.C. X” SRL.

Prin urmare, concluzia ce se desprinde este aceea că organul fiscal, în mod legal a colectat TVA în sumă de X lei, întrucât intimata-reclamantă nu a justificat nici de această dată cu documente prevăzute de lege scutirea de TVA cu drept de deducere pentru transportul internațional de persoane, pentru care a emis în perioada iulie - decembrie 2006 și în mai 2006 către diverse societăți, facturi fiscale fără TVA.

Cât privește cel de-al treilea motiv de recurs Drmulat, se constată că și acesta este întemeiat, instanța de fond neputând nicicum dispune obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. la efectuarea unui control tematic la societatea reclamantă, care să aibă ca obiect verificarea TVA-ului, obligație ce excede dispozițiilor art.18 din Legea nr.554/2004.

Pe de altă parte, astfel cum susțin recurențele-pârâte, potrivit Ordinului nr.360 din 25.03.2009 activitatea de inspecție fiscală exista doar în

cadrul D.G.F.P. .X., acesta fiind încă un motiv de netemeinicie al sentinței atacate cu recurs.

Pentru considerentele expuse, înalta Curte constată că instanța de fond a pronunțat sentința atacată cu recurs, numai printr-o interpretare greșită a actului juridic dedus judecății și cu aplicarea greșită a legii, motivarea sentinței fiind bazată pe concluziile eronate ale raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză de expert X, astfel încât recursul formulat de pârâtă se privește ca fondat și în baza art.312 Cod procedură civilă, urmează a fi admis.

Ca o consecință, sentința instanței de fond va fi modificată în sensul că se va respinge acțiunea formulată de reclamantă ca nefondală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., în nume propriu și pentru Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii și Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva Sentinței civile nr.270 din 18 mai 2010 a Curții de Apel .X. - Secția contencios administrativ și fiscal.

Modifică sentința atacată, în sensul că respinge acțiunea ca nefondată.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 30 martie 2011.

X

X

X